

EGYESÉVEL LÉPKEDJ

Bor Ferenc

Ságvár, 2013. 08. 05.

Köszönjük drága mennyei Atyánk, hogy megőrizted a bárányainkat az elmúlt héten is. Hálát adunk Atyám a menny erőforrásaiért, amelyek a rendelkezésünkre állnak. Köszönjük az Igédet, hálát adunk az Úr Jézus Krisztus bevégzett munkájáért, az Ő nevéért, amelyre minden térdnek meg kell hajolni. Köszönjük a drága Szent Szellemet, az Ő kenetét, a jelenlétét, az erejét, és nem utolsósorban a szolgáló angyalokat, akiket mellénk rendeltél, hogy szolgáljanak felénk. Üdvözljük a gyülekezet angyalát.

Köszönjük Atyám, hogy a Te kezdedben van a mai alkalom, Te vezérelted a mai szolgálatot, és Te adod a szavakat a szánkba, hogy azt szóljuk, ami a Te akaratodban vannak. Köszönjük a Te növekedő kegyelmedet mindannyiunk felett, és hálát adunk Uram, a szent oltalmadért, a szent rejtekedért, a Jézus Krisztus szent nevében. Köszönjük Atyám, hogy az Ige hallása folytán a mai napon is növekszik a hitünk, és szintről-szintre emelkedünk, a Jézus nevében. Neked adunk Uram minden dicsőséget mennyen és földön. Az Úr Jézus Krisztus szent nevében. Ámen.

Köszöntsd a szomszédodat és üdvözlöld úgy, hogy *légy készülségben!* Szeretettel köszöntünk benneteket, most is a ventilátorok pótolják a pásztor védőszárnyait. Hogy mit is jelent az, hogy légy készülségben? Erre vagytok kíváncsiak? A bolond szüzekhez is lehet kapcsolni ezt. Az Úr adta ezt a gondolatot már a múlt héten, csak elfelejtettem, ezért bocsánat Uram.

A *készülség* többféle lehet. Elsősorban vonatkoztassuk arra, hogy amikor az *Úr szeretne használni* bennünket, akkor mi készen álljunk arra. Ha valakihez oda akar vezetni, vagy hozzánk akar irányítani valakit és vezessük a királyságba, akkor erre készen legyünk. Ne hozzunk kifogást, hogy jaj, most uborkát kell eltennem, illetve ezt vagy azt kell tennem.

Tudjátok a Fülöp is nagyon *készülséges* és *engedelmes* volt, amikor azt mondta az Úr, hogy menjél ki a damaszkuszi útra, ami járatlan. Tehát ott ember nem nagyon fordult meg. Mi történt, amikor kiment? Jött a szerecsen komornyik és végül útközben újjászületett. A szekér volt a „szülőotthon”, amelyiken utazott.

Tehát sokféleképpen lehet értelmezni ezt a készenlétet, de elsősorban az *Úr feladatainak* az elvégzésére. Az egyik távoli drága szent itt volt a napokban a közelünkben. Úgy érzem, hogy ilyenkor legalább minimum illik megkérdezni, hogy egyáltalán szeretne-e találkozni velünk.

Ha az Úr akaratában van, akkor egy ilyen lehetőséget *ne odázzunk el* azért, mert most nyáron sok munka van, és például nem érünk rá a lakást rendbe rakni. Az *Úr akarat*a legyen az első. Ezért legyünk készülségben.

Ezt a szót a fegyveres erők használják: készülségben lenni. Tehát *azonnal bevethetőnek* lenni, azt jelenti magyarul. Jól mondom? Én levelezőn végeztem a honvédséget, ez az Úr kegyelme volt. Akkor még nem tudtam, hogy az Úr áll a háttérben, s a vasútnak akartam hálás lenni.

1970-ben kevés volt a vasutas, és aki 10 évet aláírt a vasúti szolgálatra, az felmentést kapott a katonaság alól. De ezt az Úr munkálta ki, biztos vagyok benne. Azután rájöttem, hogy az Úr kegyelme volt ez, és most már az Úrnak vagyok hálás. Hallelúja!

Azt mondja az Ige, hogy az *igazak lakhelyét* Isten megáldja. Erre mond azt: Hallelúja, ez én vagyok! A Zsidó 2,1 pedig kapcsolódik a múlt heti egyik Igénkhez: vigyázzunk arra, hogy *el ne sodortassunk!* Ha egy sebes folyású folyón valaki csónakázik, akkor vigyázni kell arra, hogy el ne sodorja az ár. Ha örvénybe kerül, akkor még bajba is juthat. Hallelúja, dicsérjük az Urat.

Azt mondta az előljárónk, hogy nagyon sok üzenet van még a tarsolyában, de ahhoz ti kelletek, hogy *éhes szívvvel* várakoztatok, mert csak akkor tud mindaz előjönni. Hálát adok az Úrnak, hogy itt *vannak* éhes szívek, és ebből kifolyólag nagyon könnyen lehet tanítani.

A drága Szent Szellem már működik. Folytatjuk a DÓZERHIT sorozatunkat, a negyedik rész következik. A mai tanítás címe: *Egyesével lépkedj!* Lesz benne létráról is szól. Az Úr tudta, hogy kell a létráról is szólni.

Sok hívő ott *hibázik*, hogy rögtön *nagy fába* vágja a fejszóját. Emlékeztek, a múlt héten a Müller tiszteletes példáját hoztuk, hogy kezdetben az egy dollár beszólításához az összes hitére szükség volt, míg az ötvenéves szolgálat után az egymillió dollárhoz nem kellett az összes hite, hogy az bejöjjön. Mert olyan mértékben megerősödött hitben.

Egy picit visszatekintünk erre a példára, erre az esetre. Amikor valaki túl nagy fába vágja a fejszóját, és *nem működik* számára a dolog, mert a hitét meghaladó szinten próbált működni, akkor a sikertelenség miatt vannak, akik *feladják*.

Pedig nem kellene, csak le kellene menni arra a *hitszintre*, ahol már valóban *működik* a hite. A sikertelenség miatt az addig meglevő hitüket is feladják, mert azt mondják, hogy hát nekem nem működik ez a hit dolog. A hitbéli növekedés ugyanis másként működik.

A *hit gyakorlását* azon a szinten kell elkezdni, ahol éppen *vagyunk*. A létramászást a létra *legalsó fokán* kezdjük. Senki nem tesz olyat, hogy odatámaszt a falnak egy létrát, aztán hoz egy másik létrát, hogy azonnal a közepére vagy a tetejére fel tudjon lépni, mert ez bolondság.

Ahhoz, hogy fel tudjunk a létra tetejére jutni, az *alsó lépcsőnél* kell elkezdni. A *fokozatosság* a legtöbb hívőt elriasztja, mert hitben is fokozatosan lehet növekedni, és nem lehet a 10%-ról azonnal a 90 vagy a 100%-ra ugorni.

Vannak, akik már kezdetben olyan eredményt szeretnének elérni, ami *meghaladja* az ő hitüket. Ha valakinek nagy hite van, az ne tévesszen meg senkit sem, mert ő sem kapott több hitet Istentől az újjászületéskor. Müller tiszteletes sem, csak ő *folyamatosan erősítette* a hitét, emelte a hitszintjét.

Az Igével való szorgalmas *táplálkozás* és a rendszeres *edzés* eredménye lesz a növekvő és egyre *gyarapodó hit*. A nagyobb hittel természetesen *nagyobb eredményeket* és nagyobb áldásokat lehet elérni és birtokba venni.

Vannak, akik így áhítoznak: szeretném ott kezdeni a hitet, ahol a Müller tiszteletes tartott a szolgálatának az 50-ik évében. De az a létra csúcsa volt. A létrát – főképp, ha az egy kitolós háromtagú létra –, azt nem lehet egyetlen lépéssel megmászni. Néha a gyerekek szoktak úgy szaladgálni a lépcsőn, hogy kettesével veszik a fokokat, de ebből néha baleset is történik.

Maradjunk meg annál, hogy *egyesével lépkedjünk*, fokról-fokra és szintről-szintre. Az a biztos. Ne feledd, hogy a Müller tiszteletes is *lent kezdte*, és évtizedekbe került, míg egyre *magasabbra került* a hitben. Kezdte az egy dolláros szintnél és *haladt* az egymillió dolláros szintig – ha számszerűsíteni szeretnénk ezt.

Zsidó 11,1.

1. A hit pedig a reményelt dolgoknak valósága, a nem látott dolgokról való meggyőződés, és azoknak bizonyítéka. Ámen.

Egy kicsit megrágtam ezt az Igét. Megnéztem, hogy a *görögben* a szavak mit jelentenek. A *reményelt* szó azt jelenti: remény, reménykedik, reménysége van és vár valamit. A *valóság* azt is jelenti, hogy *létezés*.

És ha a kettőt összekapcsoljuk: vár valamit + létező, akkor oda fogunk kilyukadni – amit a Márk 11,24-ről nemrég tanultunk, és benne van a kis újságban is –, hogy *várákozunk a létezőre*. Mert imádkoztunk érte, hitben elfogadtuk, hogy megvan. Tehát *létezik* és *várákozunk* arra, hogy *átjöjjön* a valóságba. Ez egy csodálatos igei alátámasztása a Márk 11,24-nek.

A *meggyőződés* pedig *bizonyítékot* jelent a görögben. És ha magyarosabban fogalmazok, akkor úgy mondhatjuk, hogy *kézzel fogható bizonyíték*.

Tehát **a hit az úgy is meghatározható, hogy várákozunk a hit imája által egy szellemben megfogant és így létező dologra, hogy az számunkra kézzelfoghatóvá váljon.** Ez a hit meghatározása más szemszögből.

Kenneth Hagin szolgálatából veszek néhány gondolatot. Eleinte neki is szüksége volt az összes hitére, hogy heti 150 dollárt beszólítson a szolgálatra, illetve a családja fenntartására.

Nagyon sok minden kiadást lefaragott, hogy a legszükségesebb dolgokra jusson. Próbált egy takarékos életmódot folytatni.

Én is visszaemlékszem, ahogy elkezdtek a hit útját járni, és kezdtünk átállni a világi rendszerből a királyság rendszerére. Kezdetben azt néztem, hogy mi van fölösleges, ami nem kell, mit lehet eladni. De ahogy belegondoltam, hogy előbb-utóbb a fölösleges dolgok elfogynak, felmerült a kérdés, mi lesz azután?

De az Úr kegyelme az hatalmas és velünk volt, és közben a hitünk fejlődött. Valahogy Hagin is így járt, amikor próbálta a fölösleges kiadásokat visszafogni. Azután évek során ő is *növekedett* szellemben, mert rendszeresen *táplálta* és használta a hitét. Azaz *működtette* a hitét, s így a 150 dolláros szintről *felfejlődött* ő is az egymilliós szintre.

Ha kezdetben egymillió dollárban gyakorolta volna a hitét, az könnyen kudarcba torkollott volna, mert még *nem tartott* azon a hitszinten, hogy azt meg tudja ragadni. Sokszor hallunk buzdító prédikációkat, s ezek nagyon jók természetesen.

De vannak, akik egy buzdító hitprédikációt követően akkora szárnyat kapnak, hogy rögtön a középső vagy a felső szintről szeretnének indítani. De ismétlem, hogy mindenki azon a *szinten* indítsa és állítsa munkába a hitét, amelyiken éppen *van!*

Ha *magasabb* szinten próbálnánk működni, mint amilyen a valóságos hitünk, akkor nem fog bejönni a kívánt eredmény. Ennek a következménye a kudarc a *csalódás*. Néha ilyenkor rámondják egyesek, hogy hát ez biztosan nem az Úr akarata.

De Isten akarata az, hogy a mi imáinkat *megválaszolja*, hogyha azt Jézus *nevében*, és az Igével *összhangba* mondtuk, továbbá a *jelen hitben* működtünk. Mert szeretné, hogy mi örömben legyünk, és Ő is örvendezzen a mi örömünknek.

Ne felejtjük el, hogy a hitben való növekedés *időbe telik*, és ez idő alatt nekünk *táplálni* kell a szellemünket Isten Igéjével, és a rendelkezésünkre álló hitünket pedig *működtetni* szükséges. A jó tanács úgy hangzik, hogy kezd ott, ahol éppen *most tartasz* hitben. Használd a hited *rendelkezésre álló* mértékét, és ha így teszel, akkor egyre *feljebb* fogsz jutni.

Ezen a módon a hitedet gyakorolhatod *több területen*. Nemcsak az anyagiak területén, nemcsak a gyógyulás területén, hanem több területen és *nagyobb dolgokban*. Ahogy egyre feljebb emelkedünk, úgy nyílnak meg a lehetőségek előttünk.

Ahogy *növeksziünk* hitben, idővel olyanban is tudunk hinni, amelyek az *álmainkat* meghaladják. Ha *kezdetben* kis dolgokat tudsz igényelni és működik is a hited, akkor *felnövekedve* nagy dolgokat is képes vagy előszólítani a hited által.

Mert a hited igenis képes akkorára *felnövekedni*, hogy hegyként eléd tornyosuló problémákat tudjál *eldőzerolni* vele. Gyakori hiba, hogy néha az embereket *hitüket fölülmuló* tettekre buzdítják.

Persze jót akarnak azok a drága szentek is, akik a másikat buzdítják, hogy ezt tedd, meg azt tedd, de ha nincs meg hozzá az ő hitszentje, akkor nem fog működni és megint csak csalódás lesz az eredménye.

Nem helyes *megszólítani* azt a drága szentet, azt a drága testvért, hogyha ő *kevesebb örökséget* tud átvenni a hitével, mert még a létrának az alsóbb fokain tartózkodik. A helyes megoldás előhozni *hitről* szóló tanításokat.

Megerősítést kaptam előljárónkon keresztül, hogy vissza kell kérni a *hittanításokra*. Ez nagyon nagy megerősítés volt a számomra, mert elkezdtek a DÓZERHITTEL a *hittanítás* sorozatot. Jól hallottunk az Úrtól!

EGYETÉRTÉSBEN, EGY AKARATON

Kenneth Hagin szolgálatában volt egy asszony, aki újjászületett, Szent Szellemmel betöltekezett, és egy komoly műtét előtt állt. Tudjuk, hogy az *isteni megoldása* számára a *teljes gyógyulás* lett volna, Isten *ereje* által. Ez Isten terve és megoldása az emberek számára.

Kenneth Hagin szólt feléje az isteni gyógyulásról. Gyógyulással kapcsolatos Igéket olvasott fel abból a célból, hogy ennek az asszonynak a hite *felemelkedjen* az ő hitszentjéhez, és azon a ponton tudjanak *egy akaraton* imádkozni.

De idővel azt észlelte Hagin, hogy ennek az asszonynak a hite semmit sem haladt előre. Valamiért megállt, leblokkolt. Ő ugyan mindent megtett annak érdekében, hogy az asszony hitét *felelőssé*, és egy akaratra jussanak, s találjanak egy *közös pontot*, ahol össze tudják kapcsolni a hitüket.

Máté 18,19.

19. Ismét, mondom néktek, hogy ha ketten közületek egy akaraton lesznek a földön, bármely dolog felől, amit csak kérnek, megadja nékik az én mennyei Atyám. Ámen.

Itt két feltételt említ az Ige azzal kapcsolatban, hogy mikor működik az egy akaraton mondott ima. Egyébként egy nagyon *erőteljes* imádság ez, ha ketten *összekapcsolódnak* hitben és *kérnek*.

Tehát ez a *két feltétel* található meg: *egy akaraton* imádkozzanak Jézus nevében az Atyától, és a *kérés* elhangozzék. Ez az Ige azt is jelenti, hogyha a két hívő *nem* egyezik meg bizonyos dolog felől, vagy *nem* kérnek egy akaraton, akkor az *nem fog beteljesedni*.

Vigyázni kell a buktatókra. Nem lehet gyógyulást elérni akkor sem, ha a beteg partner *nem hisz* az isteni beavatkozásban. Ebben az esetben *hiányzik* az egyik feltétel, a megegyezés, az egy akaratra jutás.

Azt tudjuk, hogy Jézus *minden* betegséget *gyógyít*, de nem tud mindenkit meggyógyítani, ez tény. Látjuk ezt a következő versekben.

Márk 6,5-6.

5. Nem is tehet vala ott semmi csodát, csak néhány beteget gyógyíta meg, rájuk vetvén kezeit.

6. És csodálkozik vala azoknak hitetlenségén. Aztán köröskörül járja vala a falvakat, tanítván. Ámen.

Jézusról van szó, aki a hitetlen emberek szellemisége folytán, a *hitetlenség* szelleme folytán *nem tudott* semmit elvégezni. Nem rajta múlt, hanem a vevő oldalon.

Vannak olyan drága szentek, akik arra számítanak: majd jön egy nagyhitű szolgáló, az imádkozik értem, és nekem semmit nem kell tennem. Neki a hitét nem kell gyakorolnia. Csak odaáll a gyógyító sorba, és ez a nagyobb kaliberű szolgáló elintéz mindent. Ez téves!

Ez csak akkor fog működni, ha az illető a *hitét is odahelyezi*. Jézus hite *minden betegség* meggyógyítására *elegendő*, de a hitetlenség miatt ezek az emberek, akikről szól ez a vers, nem voltak képesek *aktivizálni* a hitükkel a *gyógyító erőt*. A te hited sem elegendő önmagában arra, hogy előhozd más gyógyulását.

A leghatásosabb és a leghatásosabb az, ha a másikkal valamilyen ponton *egy akaraton* összekapcsolódsz. Ez igaz a kórházi szolgálatra is. Ott lehet, hogy az emberek többsége a műtétben fog hinni. Akkor az a közös pont és azért kell imádkozni. Lesz itt rögtön egy imaminta, amit fel lehet használni a kórházi szolgálatban is.

Kenneth Hagin újabb erőfeszítéseket tett, hogy ezt az asszonyt *felemelje* az ő hitszintjére, ahol *átveheti* a gyógyulását. De látszott, hogy valami okból erre az asszony nem képes. Akkor Hagint Isten Szelleme úgy vezette, hogy a következőket mondja:

„Mivel nem tudunk az én hitszintemen megegyezni, tegyük ezt a *te* hitszinteden!” És megkérdezte az asszonytól, hogy mi az, *amiben tudsz hinni?* Mert akkor én is *abban* fogom gyakorolni a hitemet.

Az asszony a következőket válaszolta erre: „Hiszem, hogy Isten biztonságban *megőríz* a műtét során!” Tehát volt már egy közös *kapcsolódási pont*, ahol a hitüket össze tudták kapcsolni. Hagin a következőképpen imádkozott ezért az asszonyért:

Mennyei Atyám, tudom, hogy egészséget rendeltél a számunkra, a testvérnő számára is. Az ő hite azonban még nem érte el azt a szintet, hogy a gyógyulást át is vegye, ezért én most egy

akaraton vagyok abban, amiben ő hisz. Tudom, hogy Te nem utasítod el őt ezért, drága Uram. Ő a Te gyermeked, én pedig egyetértésben övele, kérlek Téged, hogy vezesd az orvosok kezét, és biztonságban segítsd át őt ezen a műtéten. Egy akaraton vagyunk abban, hogy olyan gyors felépülést adsz a számára, ami meghaladja a természetes gyógyulási folyamatot, és így még az orvosok is elismerik, hogy mennyei csoda történt, a Jézus nevében. Ámen.

A TE HITED SZERINT TÖRTÉNNEK A DOLGOK

Nem a műtét Isten tökéletes akarata az ember számára, hanem ettől *jóval több*. De aki abban hisz, hogy az Úr a műtét során biztonságban megőrzi őt, akkor neki *azon a szinten* kell a hitét működtetnie.

Máté 9,29.

29. Akkor illeté az ő szemeiket, mondván: Legyen néktek a ti hitetek szerint. Ámen.

Tehát legyen néktek a ti hitetek szerint = a ti *hitetek* szerint *történik* minden!

Kenneth Hagin rátette a kezét erre az asszonyra, egy akaraton imádkoztak, azaz *egyetértésre* jutottak. Kértek az Atyától és utána hálát adtak, hogy erre a *válasz megvan*. S napok múlva ez valóban valóságba is jött.

Az ima végén Hagin megkérdezte ezt a testvérnőt, hogy *egyetértés* abban, amiben megegyeztünk és imádkoztunk? Igen, mindenben! – válaszolta. Akkor megtaláltuk azt a *közös pontot*, amely felől egy akaraton meg tudtunk egyezni, állapodni! – mondta Hagin.

A hívők gyakrabban *alkalmazhatnák* ezt az alapelvet, a *megegyezés* alapelvét, ami az egy akaraton mondott imára vonatkozik.

Két lehetőségünk van, ha valaki felé szolgálunk.

1./ Az egyik az, hogy segítjük a másikat az *előrehaladásban*, hogy a hitében fel tudjon emelkedni,

2./ Vagy ha ez nem működik valamilyen oknál fogva, akkor mi *alkalmazkodunk* az ő hitéhez, és arra a hitszintre ereszkedünk le, ahol az illető van.

Talán az „Evangélium dióhéjban” c. könyvben olvasható az, hogy Isten arra a hitszintre nyúl le, ahol mi vagyunk, mert csak ott működik a hitünk.

A műtét tökéletesen sikerült olyan mértékben, hogy nem volt szüksége fájdalomcsillapítóra a műtét után. Ezen az orvosok meglepődtek, mert adagolták a fájdalomcsillapítót a betegekbe, ez volt a világi megszokás.

Az orvosok kijelentették, hogy ez egy *isteni csoda* volt, mert gyorsan és komplikáció nélkül gyógyult meg ez az asszony. Tehát *beteljesedett* a hit imája. Minden a *megegyezés* szerint történt.

Az Igével összhangban tudtak imádkozni, egy akaratra tudtak jutni bizonyos dolog felől. Jelen esetben az asszony gyógyulása felől Jézus *nevében* imádkoztak, *kértek* az Atyától és ez valóságba jött.

Nekem is a szívemen mozgott már az a dolog, hogy komolyabb imakérés esetén én is kérdezzem meg, hogy mi az a pont, ahol össze tudjuk *kapcsolni a hitünket*, mert különben – ahogy előljárónk szokta mondani – csak forrólevegő puffogatás lenne az ima. Nem több, mert ha nincs egy akaraton való megegyezés, akkor nem fog működni.

FEJLESZD A HITEDET

Ez az asszony a hitnek egyre *magasabb fokára* lépett, miután egy alacsonyabb hitszinten már *sikert ért el* a hite által. Tehát a siker vitte őt feljebb és feljebb. A hite elérte azt a szintet, ahol a jövőben képes volt *átvenni* a gyógyulását. Így több műtetre nem volt már szüksége. Tehát ahogy jöttek a tünetek, a hite által máris elvette a gyógyulását.

Két év alatt a gyülekezet összes hívőjét *túlszárnyalta* a hitével. Olyan magas szintre emelkedett, mert volt egy sikerélménye. Ezen a sikerélményen felbuzdulva tovább *építette* a hitét. Ha megy kicsiben, akkor fog menni mind nagyobbban is.

Az volt az egésznek a mozgatórugója, hogy Haginnak sikerült *meggyőzni* ezt az asszonyt, hogy *használja* a meglévő hitét. És amikor a sikeres műtétért imádkoztak, megtörtént a *csoda*.

Megtapasztalta, hogy a hit működik és ez *felbátorította* őt más dolgokra is, hogy beszéltsa azokat az életébe, beszéltsa a valóságba.

Ha ő rosszul reagált volna a tiszteletes felé irányuló szolgálatára – s úgy válaszolt volna, hogy ő inkább feladja, vagy nincs erre elég hite –, akkor gyakorlatilag ő csecsemő vagy legjobb esetben törpe maradt volna a hitszintjét tekintve.

Korábban már említettem, hogy kétféle csecsemő létezik: van a *ma született* csecsemő, aki valóban gondozásra szorul; és van a *túlkoros* csecsemő, aki képes lenne már ellátni magát. Erre érti Hagin ezt a törpe kifejezést, hogy már egy bizonyos szintet azért haladt előre, de még mindig a hátulgombolós korban ragadt.

De ez az asszony a sikeres műtét után addig *erősítette* a hitét, amíg elérte a *dózerhit* szintjét. Felnövekedett *tűzben edzett hithuszárrá*, mert *folyamatosan* fejlesztette a hitét.

Az életben minden attól függ, hogy kihívás esetén *milyen hozzáállást* tanúsítasz. *Megadva* magadat kifekszel az úthenger elé, hadd jöjjön; vagy felállsz, leporolod a nadrágodat, a szoknyádat és *mész tovább*.

Tarts ki hitben, úgy, ahogy a katona is kitart a fronton. Mert mi *Krisztus katonái* vagyunk, ezt mondja a Biblia. Ne engedd, hogy bármi is *kioltsa* a hitedet. Mert lesznek olyan helyzetek, amelyek szeretnék leszívni a hitedet.

Egyszer régen olvastam egy könyvben, hogy a mi testünk „cserépedény”. Így nevezi Pál. És hogyha a régi időkben az agyagkorsókkal nem óvatosan bántak, akkor hajszálrepedés keletkezett rajtuk. A ti korotokban talán még az aludtjejet is köcsögbe tették.

De az olajat is agyagedényben szokták tárolni. S ha netán olyan hajszálrepedés volt az agyagedényen, ami szemmel nem látszott, idővel azt vették észre, hogy az edény elengedi az olajat, szivárog. Mi fog ebből kisülni?

A mi *testünk* is egy „agyagedény”. Benne van a *kenet*, az olaj. Hogyha az ördög egy kicsit odaver valakit a földhöz, s megreped az „agyagedénye”, akkor az ellenség az *olajat* el tudja *lopni*, le tudja szívni a kenetet. Hasonlóan, ahogy a kocsiból le szokták szívni a benzint. Tehát ne engedd meg, hogy az olajad elfolyjon, ne engedd meg, hogy a hitedet bármi is *kioltsa*.

Ha megmaradsz az Ige mellett, ha megteszed azt, amit a Biblia mond, hogy rendszeresen *táplálsz* a szellemedet, rendszeresen *működteted* a hitedet a gyakorlatban, akkor fel fogsz emelkedni az akadályokat elmozdító *dózerhit* szintjére.

Az előttünk álló hegy az csak egy *jelkép*, mert valójában az a *problémákat* jelenti. Nekünk a hegyHEZ *szólni* kell, hogy *távozzon* az utunkból! Nem a hegyRŐL kell beszélni.

Mert nem mindegy, hogy a hegy szó végén mi a *rag*: a -hez vagy a -ről. Mert ha a hegyRŐL beszélünk, akkor a problémákat *felnagyítjuk*, ha a hegyHEZ szólnunk, akkor annak Jézus nevére engedelmesen *félre* kell állnia. Hallelúja!

A szombati imakonferencián elhangzott, hogy akkor gyere a *gyógyító sorba*, amikor arra *készen áll a hited*. Ebben nagy igazság és bölcsesség van, mert különben csalódás érheti az embert, és azt mondja végül, hogy ez nálam nem működik. Nagyon fontos az *adott hitszinten* működni, mert akkor lesz *eredmény*.

Vegyünk példát egy kisgyermekről. Régen még vödörben kellett hozni a vizet a kútról. Sok esetben a gyerekek is megpróbálták ezt, utánozván a szüleiket. Kifelé az üreset könnyen vitte, de befelé a vízzel teli nehezét már nem olyan könnyen, vagy egyáltalán nem.

Ha meg is próbálta a gyermek, akkor sem jutott messzire vele, legfeljebb egy-két lépést tudott csak tenni. Ahogy növekedett fizikailag, növekedett erőben, úgy tudott mind több vizet bevinni a lakásba. Körülbelül ehhez a fizikai erőnléthez hasonlítható a hitszint is.

Imádkozzunk szellemben, hogy az élő víznek folyamai áradjanak. Imádkozunk értetek kézzel a kézzel, s hittel álljatok a gyógyító sorba. Jézus is kézzel a kézzel imádkozott, most ezt gyakoroljuk az Ige tükrében.

Egy kis desszert következik. Előző vasárnap arról volt tanítás, hogy *szellemi lények vagyunk*. Egy nagyon jó tanítás ez. Az a helyzet, hogy mi hármas felépítésű lények vagyunk.

Az igazi valónk a belső emberünk, a *szellemünk*, *testben* élünk és van *lelkünk*. Ez a három egység – a szellem, lélek, test – összekapcsolódva alkotja az embert.

Igazából ti nem engem láttok, és én nem benneteket látlok, hanem csak azt az „edényt”, amiben lakik az igazi valótok, a szellemetek. Nem biztos, hogy kezdetben ezt könnyű megérteni, mert a világ nem erre tanított bennünket. De ahogy jobban elmerülünk Isten Igéjében, ez az igazság mind jobban *beívódik* a szívünkbe.

Azzal kezdődik ez a tanítás, hogy az ördögnek vannak *trükkjei*. Többek között, hogy *fájdalmakat* helyez a szentek testére. De nekünk *tudatában* kell lennünk annak, hogy Jézus *elvitte* a fájdalmainkat, elvitte a betegségeinket, ami meg van írva.

Nekünk szilárdan meg kell állni a *háromszoros megváltásban*. Mert az Ószövetség szerint a betegség, a szegénység és a szellemi halál az mind átok. De Isten Fia megváltott bennünket mindezek alól, ezért háromszoros a megváltás.

Valahogy úgy hangzott az egyik mondat, hogy olyan sokszor tehetjük a kezünket valakire, hogy már a haja is lekopik, ha *nincs megértése* abból, hogy Jézus *mit végzett* el a kereszten érte. Mert így az ima eredménytelen. Ezért hangzott el az is, hogy akkor gyere a gyógyító sorban, mikor *készen áll a hited* arra, hogy *elfogadd*, amiért jöttél.

A *gyógyulást* nem kell kiérdemelni, hanem csak *el kell fogadni*. Örvendezni kell abban a győzelemben, amit Krisztus megszerzett. Mert Ő megszerezte a számunkra a *győzelmet*.

1Thessalonika 5,23.

23. Maga pedig a békesség Istene szenteljen meg titeket mindenestől, és a ti egész valótok: szellemetek, lelketek és testetek feddhetetlenül őriztessék meg a mi Urunk Jézus Krisztus eljövetelére. Ámen.

Azt mondja, hogy *feddhetetlenül őriztessék meg* a szellemünk a lelkünk és a testünk. Tehát van nekünk egy felelősségünk, egy feladatunk, hogy az *egész lényünket megőrizzük* épségben. Ez vonatkozik a testre is, mert a testünkben lakik az igazi valónk. S ha a test, a „sátorház” tönkremegy, akkor nem tud tovább benne lakni a szellemünk.

A *feddhetetlenül megőrizni* azt jelenti, hogy *nincs sérülés*, hogy sértetlen, ép. Ezt jelenti a feddhetetlen. Nekünk erre kell törekedni, hogy az Úr Jézus Krisztus eljövetelére – amely a küszöbön van erősen –, mi *megőrizzük* magunkat az *Úr számára*. Addig is használni akar bennünk az Úr különböző dolgokban.

Amikor egy ember újjászületik, Jézus Krisztus befogadása által, akkor a *szelleme* új teremtméssé válik. Egy *új lény* keletkezik ilyenkor. De mi van a másik két résszel? Az elmével és a testtel?

Egy munkafolyamat az *elmét megújítani*, mert újjászületés után azzal kell kezdeni a hívőnek, hogy eljár a gyülekezetbe, ahol megismeri Isten Igéjét, általa megváltoztatja a gondolatmintáit, a világról az isteni gondolkodásra.

A *testét* pedig megtanulja *féken tartani*, pórázon vezetni, mert a test az mindig rakoncátlankodni akar. Az Írás mit mond? Jézus sebeivel meggyógyultunk! A test mit mond? Jaj, de bök, jaj de szúr, jaj de hasogat! Néha azt is mondja a test, hogy add meg magad.

A *szellem* mit mond? Én vagyok Krisztus *gyógyultja*! A szellemünk tudja, hogy Krisztusban megváltást nyertünk, az két évezrede a miénk. Csak nem biztos, hogy mindet birtokba tudtuk venni. Nem véletlenül szól így az Ige:

Jóel 3,10.

10. ...mondja a gyenge is: Erős vagyok!

A *gyenge* mondja azt, hogy *erős* vagyok! Mert mi történik akkor, amikor kimondod, *hittel megvallod* ezt az Igét? Működésbe lép egy *szellemi erő*. És meg fogod látni, hogy az Úr *öröme* lesz a te erősséged!

Ne felejtse el megvallani a Jóel 3,10 szerint, amikor gyenge vagy valami oknál fogva: *Én most gyenge állapotomban megvallom, hogy erős vagyok Krisztusban!* Nem az én saját

erőmből, az Úr erejéből. És ezzel *működésbe hozok* egy szellemi erőt, ami engem *megerősít*, meg téged is.

A szellemmel teljes hívők életében is előfordul az, hogy a *test háborúzni fog* a szellemmel. Mert a test mindig a *régi* dolgokat szeretné követni. Ha példaként veszünk egy szenvedélybetegét, akkor újjászülettként a test továbbra is *kívánja* azokat, amit addig.

Ezért tanácsos ilyenkor kimenni abból a közegből, eltávolítani. Legszerencsésebb az, ha ezt megérti, és saját maga eltávolodik a korábbi közegből. Mert ez az ő haszna.

A szellemünk az újjászületéskor el lett *pecsételve*. A *szellemünket* semmi rossz nem érintheti, és a szellemünk *semmi rosszat* nem képes elkövetni. Ha az ember valamit *elvé*t, akkor azt melyik része teszi? A test. És ha a *test hibázik*, abban a *szellem nem vesz részt*. Mert a szellem megigazultan áll. Fontos ezt így tisztán látni.

Vagy egy örömhír a számotokra: az *egyharmadunk tökéletes*. A kétharmad részen pedig *munkálkodni* kell, az *elme* megújítása és a *testnek* a féken tartása által.

Imakonferencián is volt néhány izgalmas információ. A kísértés jönni fog! Ezért hogyan állunk mi? Készültségben vagyunk! Mert ha jön a kísértés, akkor *felfegyverezve* azonnal azt mondjuk: *Stop*, a vérvonalon beljebb nem jöhetsz ördög, *ellenállunk* neked és széleseben, hajlobogtatva futás!

Tehát a kísértés jönni fog, de mi *felszerelve* ellen tudunk állni neki. Ahogy a tegnapi alkalmat hallgattam, két pesti szolgáló testvérünkért imádkoztak. Mert az ördög szeretné azokat *kivonni* a forgalomból, akik *áldások* mások felé.

A *dicséret leállítja* a fájdalmat. Ezzel erősítettem én is egyik testvérünket. Ha valaki 8-10 órát imádkozik *nyelveken*, akkor jó esélye van rá, hogy a *teste helyreáll*. Mert a Szent Szellem *örjáratot jár* a testünk határain, és a *helyreállító munka* során a test egészsége helyreáll.

Lehet, hogy érdemes beruházni egy szabadságot, vagy ehhez hasonlót, ha szükséges. Viszont ha a keresztény *siránkozik* a problémái, a tünetei felett, akkor ezáltal *ki fog kerülni* a hitből. Átkerül a hitnek a másik oldalára, amit úgy hívnak, hogy *hitetlenség*.

Egyébként gondolatok bele, ugyanannyi erő szükséges *hinni*, mint *ellen-hinni*. Csak az előjelben van különbség. Akkor miért nem a pozitív oldalát használjuk ki? Semmivel sem kell több erő a hitetlenséghez. Csak annak az előjele negatív, az isteni hitnek az előjele meg pozitív.

Nagy *megpróbáltatások* ideje van, de nekünk hatalmunk van Krisztusban. Lehet, hogy ezért adta az Úr ezt a köszöntést, hogy *légy készültségben*. Mert bármelyik pillanatban kopogtathat az ajtón. De mi ellen tudunk állni, mert megvan hozzá a hatalmunk, meg van hozzá a képességünk.

Katasztrófákat is mutatott az Úr az előjáróinknak, ami meglehet, hogy megint ilyen árvizes probléma a nagy szárazság után. De tudnunk kell azt is – s erről nemrégén mi is beszéltünk –, hogy az Úr esetenként *megjeleni* az ördög szándékait.

Ha ez álomban jelenik meg, akkor megtudjuk, hogy *mi ellen* kell imádkozni, mi ellen kell menni, mit kell *megkötni* és mit kell *kiárasztani*. Tehát a rossz álomtól sem kell megijedni, hanem meg kell köszönni az Úrnak, hogy adott *információt* az aláaknázott területről. Akkor meg kell tenni a megfelelő lépést, vagy otthon azonnal, vagy, ha súlyosnak érzed, akkor a gyülekezetben.

Ha imádkoztál, és úgy látod, hogy nem történt változás, akkor *se fogadd el* az ördögtől azt, hogy hát, neked ez nem működik, úgysem változik itt semmise. Ezért mondja az Ige, hogy *ne a láthatókra nézz!*

Ha az ima *összhangban* történt az Igével, akkor azt abban a pillanatban Isten meg is *válaszolta*. Hogy egy nap múlva, egy hét múlva, vagy egy hónap múlva jön valóságba a válasz, az egy másik kérdés. De ha *hitben maradsz*, meg fog nyilvánulni a válasz.

Ha valaki elkezd *panaszkodni* – hogy hát, nálam ekkora hegyek vannak; imádkoztam, de nem működik –, akkor egyrészt *elrontja* az imáját, *hatástalanítja* az imáját, másrészt abból a hegyből nagyobb lesz. A vulkanikus hegyek tudnak növekedni, vagy pedig amikor a földkéreg egymásra csúszik, a tektonikus mozgástól is emelkednek a terepalakzatok.

Aki volt már Pesten imakonferencián, és a vasárnapi istentiszteletet is nézi időnként, a két dicséret között *különbséget* tapasztalhat. Mert a vasárnapi inkább *dicséret*, a szombati pedig elsősorban *imádat*. Érezhető a kettő közötti különbség.

Azokat, akik *tanítanak* bennünket az Igére, azokat illik *megtisztelni*. Akik nem tisztelik a tanítóikat, előljáróikat, azok nem is hajlandóak tanulni. Így nem növekednek. Ezek nem ti vagytok. Hallelúja! Köszönöm, hogy boldogra prédikálhattam magamat.

Bizonyosságok: Magdi *imádkozott*, mielőtt nekiállt volna dolgozni. A létra csúcsán állt, amikor az *eldőlt* vele. Mivel az angyalokat munkába állította, így ők *megóvták* őt. A kisebb horzsolásokon kívül komolyabb baja nem esett, dicsőség érte Istennek!

Tündi hálát ad az *ima erejéért*. A múlt héten nem tudott eljönni a gyülekezetbe, mert bevásárlás közben a derekában *idegbecsípődés* történt. Otthon körberakta magát igei anyagokkal, SMS-ben és imában kapott támogatást. Amikor a gyülekezet *imádkozott* érte, ő otthon olyan formában *érezte* annak az erejét, mintha a fájdalmat *kihúzták* volna a testéből. Másnak már fel tudott egyenesedni az Úr helyreállító kegyelméből.

Megáldjuk a magjaitokat, és hálát adunk az Úrnak, hogy eljöttetek, hálát adunk az Úrnak, hogy Ő itt volt velünk.

| A függőleges vonallal jelzett igeversek más fordításokból származnak.